

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

Autor práce: Bc. Michaela Kinská

Obor: Historická sociologie (Mgr.)

Vedoucí práce: D.E.A. Nicolas Maslowski, PhD

Oponent práce: Mgr. Marek Německý, PhD

Rok obhajoby: 2013, HISO FHS UK

Autorka ve své diplomové práci pojednává o *eufunkci* a *dysfunkci* v teoriích kolektivního jednání. Jedná se o teoreticko-výzkumnou práci z oblasti historické sociologie o rozsahu 73 stran, bibliografie čítá 3 strany. Text není doplněn o přílohy.

Kromě úvodu a závěru je práce rozčleněna do tří hlavních částí a sedmi kapitol. Autorka prezentuje funkcionalistický přístup, teorie kolektivního jednání a v poslední části analýzu „funkcionalistické a další kategorizace kolektivního jednání“.

Vzhledem k počtu stránek, existenci poznámkového aparátu, použitým metodám výzkumu, počtu citovaných knih, kvantitě používaných zdrojů a vzhledem ke kvalitě redakce a argumentace hodnotím tuto studii jako odpovídající kritériím magisterské práce.

V první části - „Funkcionalistický přístup“ - se chce autorka „věnovat především rámci, který nám pomůže při kategorizaci badatelů. Jako rámec byl zvolen funkcionalistický přístup.“ (str. 9) Proto představuje funkcionalismus obecně. Věnuje se Parsonsovi a prezentuje, jak se od něho odlišuje Merton. Následně hovoří o hlavních elementech teorií tohoto autora. Zvláštní pozornost věnuje koncepcím eufunkce a dysfunkce.

V druhé části se autorka rozhodla obecně představit teorie kolektivního jednání. Stejně jako v první části používá jak přímé citáty, tak parafráze.

Třetí část sleduje hlavní cíle práce, proto je nejrozsáhlejší (čítá o trochu více stran než oba předchozí oddíly dohromady). Diplomantka zde postupně analyzuje jednotlivé autory, aby zjistila, do jakých kategorií je lze zařadit.

Autorka přesvědčivě prokazuje hlubokou znalost teorií kolektivního jednání. Mám však několik připomínek: Styl redakce je příjemný, avšak práce není vždy koherentní a intelektuální cesta autorky není vždy logická pro čtenáře:

- Co se týče formální struktury, první a druhá část by mohly být spojeny do jedné velké úvodní kapitoly o stavu dosavadního poznání, následkem čehož by práce měla dva koherentní a podobně rozsáhlé oddíly.
- Co se kategorizace týče, není vždy jasné, proč byl autor kategorizován tak, jak byl. Třeba na str. 36 - McCarthy, Zald, Tarrow, McAdam (a ne Madam) by mohli být zařazeni i do kategorie „eufunkce/protest“.
- Při volbě a analýze autorů teorií protestu věnujete hodně prostoru českým autorům (Císář, Marada), což je sice sympatické, ale neodpovídá to jejich pozicím ve světě sociologie (ve srovnání s Tocquevillem, Marxem, Dahrendorfem, Tillym atd.). V tomto smyslu by tedy byla žádoucí větší vyváženost výkladu, případně lepší vysvětlení výběru a rozsahu analýz.

Předkládaná práce je očividně výsledkem velkého úsilí a míří zajímavým směrem. Autorka prokázala schopnost syntézy a tematizace, i když je její postup občas kontroverzní.

Proto doporučuji hodnotit tuto práci jako **velmi dobrou**.

K obhajobě navrhuji tyto otázky:

-Nakolik je eufunkce stále zajímavým pojetím, a hlavně do jaké míry jej lze operacionalizovat?

- Které jiné Mertonovy koncepce by mohly být použitelné jako kategorizační rámce teorií protestu a kolektivního jednání?